น.เนเรโอ น.อาคิลเลโอ
และ น.ปันกราส
มรณสักขี

สดด 100:1-4,5

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

บทอ่านที่ 1 **กจ 16:1-10**

ในครั้งนั้น เปาโลเดินทางมาถึงเมืองเดอร์บีและเมืองลิสตรา ที่เมืองนี้มีศิษย์คนหนึ่งชื่อทิโมธี มารดาของเขาเป็นคริสตชนชาวยิว แต่บิดาเป็นชาวกรีก เขาเป็นที่นับถือของบรรดาพี่น้องคริสตชนที่เมืองลิสตราและเมืองอิโคนิยุม เปาโลต้องการให้เขาร่วมเดินทางไปด้วย จึงให้เขาเข้าสุหนัต เพื่อเอาใจบรรดาชาวยิวที่อยู่ในที่ต่าง ๆ แถบนั้น เพราะทุกคนทราบว่า บิดาของเขาเป็นชาวกรีก เมื่อคณะของเปาโลผ่านไปตามเมืองต่าง ๆ ก็แจ้งให้บรรดาคริสตชนทราบข้อกำหนดที่บรรดาอัครสาวกและผู้อาวุโสตกลงกันที่กรุงเยรูซาเล็ม เตือนเขาให้ปฏิบัติตาม บรรดากลุ่มคริสตชนจึงมีความเชื่อมั่นคงยิ่งขึ้นและมีจำนวนคริสตชนเพิ่มขึ้นทุกวัน

พระจิตเจ้าทรงห้ามมิให้คณะของเปาโลประกาศพระวาจาในแคว้นเอเซีย เขาจึงเดินทางผ่านแคว้นฟรีเจียและแคว้นกาลาเทีย มาถึงแคว้นมิเซีย เขาพยายามเข้าไปในแคว้นบิธีเนีย แต่พระจิตของพระเยซูเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้เข้าไป เขาจึงเดินทางผ่านแคว้นมิเซียไปถึงเมืองโตรอัส

ในเวลากลางคืนเปาโลเห็นนิมิต ชาวมาซิโดเนียคนหนึ่งยืนอยู่อ้อนวอนเปาโลว่า “โปรดข้ามมาในแคว้นมาซิโดเนียและช่วยพวกเราด้วยเถิด” เมื่อเปาโลเห็นนิมิตนี้แล้ว พวกเราก็หาโอกาสที่จะไปยังแคว้นมาซิโดเนียทันที เพราะเชื่อแน่ว่าพระเจ้าทรงเรียกเราให้ไปประกาศข่าวดีแก่ชาวแคว้นนั้นด้วย

พระวรสาร **ยน 15:18-21**

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “ถ้าโลกเกลียดชังท่านทั้งหลาย ก็จงรู้ไว้เถิดว่า โลกได้เกลียดชังเราก่อนแล้ว ถ้าท่านทั้งหลายเป็นฝ่ายโลก โลกก็คงรักสิ่งที่เป็นของตน แต่เพราะว่าท่านมิได้เป็นฝ่ายโลก และเราได้เลือกท่านออกมาจากโลก โลกจึงเกลียดชังท่าน จงจำวาจาที่เรากล่าวแล้วเถิดว่า ผู้รับใช้ย่อมไม่เป็นใหญ่กว่านายของตน ถ้าเขาเบียดเบียนข่มเหงเรา เขาก็จะเบียดเบียนข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขาได้ปฏิบัติตามวาจาของเรา เขาก็จะปฏิบัติตามวาจาของท่านทั้งหลายด้วย แต่เขาจะทำทุกอย่างเช่นนี้แก่ท่าน ก็เพราะนามของเรา เพราะเขาไม่รู้จักพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา”

ข้อคิด

คำทำนายของพระเยซูเจ้าที่ว่าโลกจะเกลียดชังเราเป็นจริงเสมอ เรามีมรณสักขีมากมายในสมัยที่มีการเบียดเบียนศาสนาในอาณาจักรโรมัน แต่เมื่อรวบรวมจำนวนของมรณสักขี เราพบว่าจำนวนมรณสักขีในสมัยศตวรรษที่ 19 และ 20 มีมากกว่าสมัยอาณาจักรโรมันหลายเท่า แสดงว่าคำทำนายของพระเยซูเจ้ายังเป็นจริงอยู่เสมอ ผู้ที่ยืนหยัดจนถึงที่สุดก็จะรอด มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เราคริสตชนจะต้องยืนหยัด คือ ความเชื่อ ความรัก และคำสอนของพระองค์ พระเยซูเจ้ายังย้ำเตือนด้วยว่าเรายังคงต้องสอนเรื่องเหล่านี้ให้คนทั้งหลายได้รู้ด้วยชีวิตคริสตชนของเราเอง อย่าย่อท้อ แต่ให้มั่นคงไว้เสมอ

วันที่ 12 พฤษภาคม 2012/2555

ยน 15.18-21

บทเทศน์

คริสตชนได้รับเรียกให้แสดงความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อโลก แต่สิ่งนี้ไม่ใช่ว่าเราต้องปล่อยตัวไปตามกระแสโลก เราต้องแสดงความเชื่อเยี่ยงคริสตชนในชีวิตประจำวัน เราต้องมีการกระทำเชิงสร้างสรรค์ แต่ก็ไม่มุ่งแต่พัฒนาสังคมเท่านั้น เราต้องมองเหนือสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้วย หรือมองด้วยสายตาแห่งความเชื่อนั่นเอง

เราต้องแสดงความรักและความห่วงใยคนที่เราไม่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงด้วย เพราะพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างมนุษย์และรักมนุษย์ทุกคน เราลองคิดดูว่า ถ้าโลกนี้ ผู้คนไม่รักกัน โลกนี้จะเป็นเช่นไร พวกเขาจะไม่มีความสุข ไม่มีการยอมรับกัน ไม่มีระเบียบ รวมทั้งจะมีนักเลงที่ทำร้ายคนอื่นทั่วไป

ชีวิตของพระเยซูเจ้าคือชีวิตของเราเอง ประสบการณ์ของพระเยซูเจ้าต้องเป็นประสบการณ์ของเราด้วย พระเยซูเจ้าไม่ได้รับการยอมรับจากทุกคน โลกไม่รู้จักพระบิดาที่ทรงส่งพระองค์มา แต่ชีวิตและคำสอนของพระเยซูเจ้ามีเอกลักษณ์และมีผลมากต่อความดีในโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักบุญยอห์นชี้แสดงอย่างแข็งขันว่า พระศาสนจักรก็คือพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้าในโลกนี้ ที่ทำงานเพื่อมนุษย์โดยไม่เลือกเชื้อชาติศาสนา